

[Statsministeren]

ling, som det f. eks. gjaldt radio og TV, eller den økonomiske udvikling, som det f. eks. var tilfældet med oprettelsen af Dagspressens Finansieringsinstitut.

For mediepolitikken har det betydet, at den er blevet til stykkevis og delt. De enkelte foranstaltninger er ikke, i hvert fald ikke systematisk nok, blevet sammenholdt med hinanden. Det er en situation, vi hidtil har kunnet leve med, men af en række teknologiske, økonomiske og politiske årsager kan vi risikere, at vort nuværende mediemønster i 1980'erne bryder sammen. Vi må se i øjnene, at den teknologiske udvikling både internationalt og nationalt med satellit-TV, kabel-TV, lokal-TV, teledata osv. i de kommende årtier endnu en gang vil medføre voldsomme ændringer i vores massemedier og kommunikationssystemer og dermed i vort samfundsmønster. Jeg siger udtrykkeligt endnu en gang, for i min generation har vi været gennem en massemedierevolution. Jeg tænker selvfølgelig på TVs fremkomst, gennembrud og nuværende placering i samfundslivet.

På hvilke områder har TV da haft betydning? Ja, i politik; lad mig bare nævne valgkampen, der nok i nogen grad har skiftet karakter fra udelukkende at være de lokale valgmoder i forsamlingshusene til den nuværende TV-prægede valgkamp. Også i kulturlivet, i undervisningen, i forlystelseslivet, i sporten, i dagspressens forhold og i vort familieliv er der sket store ændringer som følge af dette mediums fremkomst. Jo, mediepolitikken er samfundspolitik, så det batter.

Og hvordan blev beslutningen om denne revolution så taget? I hvert fald uden at man havde gjort sig klart, hvilke omvæltninger TV ville betyde. Med hensyn til økonomien kan jeg blot pege på den situation, dagspressen står i. Her må vi forudse, at bladdøden ikke er holdt op. En lang række både store og små dagblade er i en økonomisk meget faretruende situation, og det er jo ikke sådan, at bladene går ind, blot fordi de ingen læsere har. Det så vi for nylig med Fyns Tidende, og det rejser spørgsmålet, om den nuværende indirekte pressestøtte i virkeligheden kan opfylde sit formål.

Også politisk er mediesituationen i opbrud. Der er her i folketinget stillet forslag om reklame-TV og om et TV 2 uden for Danmarks Radio. Uden ved denne lejlighed at sige noget om det rimelige i disse forslag

bør det vel i hvert fald fastslås, at deres eventuelle gennemførelse uundgåeligt vil få konsekvenser for andre medier og specielt for dagspressen.

Hvordan får vi styr på den udvikling? Ja, her er det overordentlig vigtigt at gøre sig klart, at udviklingen ikke stopper, blot fordi vi ikke gør noget, tværtimod. Den vil gå videre styret af de tekniske muligheder, af producenter og reklamefolk, og kan de nye muligheder sælges, vil de blive produceret uden hensyntagen til de samfundsmæssige og sociale konsekvenser.

En sådan udvikling kan regeringen ikke acceptere, og mediekommissionens hovedopgave er da også at hjælpe os med at udstikke nogle retningslinjer. Jeg husker, at da jeg drøftede mediekommissionen med kulturminister Niels Matthiasen, sagde han, at vi skulle fastsætte nogle færdselsregler for medieområdet. Det er det, vi skal. Formålet må være, at det ikke alene er industrien og de kommercielle interesser, der styrer udviklingen, men at også folketinget som samfundets repræsentanter øver indflydelse på den. Der er ikke tale om, at vi skal være maskinstormere, som vil sætte udviklingen i stå, men vi vil på basis af en større viden end den, vi har i dag om medieudviklingens konsekvenser for vort samfunds- og familieliv, være med til at bestemme, i hvilken retning udviklingen skal gå. Vi har derfor behov for at prøve at overskue de mulige konsekvenser af denne udvikling, således at regering og folketing kan træffe de nødvendige politiske beslutninger.

Det er på denne baggrund, at regeringen har besluttet at nedsætte denne mediekommission. Kommissionen skal foretage en samlet vurdering af udviklingen inden for massemedierne med undtagelse af bøger og film og belyse konsekvenserne heraf.

Hovedmålet med kommissionens arbejde er at skabe grundlag for formulering af en samlet mediepolitik. Det kan blive nok så vanskeligt at gøre det, men som det vil fremgå af, hvad jeg har sagt, er det i allerhøjeste grad noget, der vil blive brug for.

Med hensyn til sammensætningen af kommissionen kan jeg sige, at vi havde overvejet to muligheder: enten en lille ekspertkommission eller en bredt sammensat kommission af medieeksperter og repræsentanter for de involverede myndigheder og organisationer.